

Ordre de Culte 2n diumenge Quaresma 8-3-2020

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne 42 CG

Crida a la lloança:

Salm 121

Himne 48 CG

Lectures bíbliques:

Gènesi 12, 1-4a

Romans 4, 1-5.13-17

Himne 157 HC

Proclamació de la paraula: Joan 3, 1-17

Interludi musical

Himne 52 CG

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne 71 CG

Benedicció

Postludi

Presidència: Francesc Melenchón
Proclamació de la paraula: Marta López Ballalta
Escola Dominical: Anna Guinot
Música: David Melenchón
Lectures: Anna Guinot
Diaconia: Eliseo Navarro
Ajutant de diaconia: Cristina Akamba
Butlletí: Rubén Pallàs
Fotocopies butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com web: www.esglasiatallers.org

Església Protestant de Barcelona – Centre

Nº 1709 – 8 de març de 2020

El dret a decidir

Tenim en un gran concepte les nostres democràcies occidentals perquè aquestes fan una gran defensa de la llibertat de l'individu. Tenim llibertat de reunió, de manifestació, de pensament, d'expressió, de religió i un llarg etc. Tenim clar que la llibertat és un dret que hem anat conquerint per tots els estaments de la societat. Però estarem d'acord que la llibertat no es redueix a un concepte tan simple com poder fer i decidir el que vulguem. La llibertat és alguna cosa més complexa que aquesta afirmació, perquè per poder fer i decidir cal saber que cal fer i que cal decidir. La llibertat comporta la responsabilitat de conèixer les conseqüències dels nostres actes i decisions.

En el judaisme el que és central és la llei. Tota acció ha d'estar contemplada en la llei. Per tant cal fer i decidir el que diu la llei. En el judaisme no existeix la possibilitat de decidir res que estigui escrit en la llei. Per això és tan important la figura del rabí o mestre de la llei perquè aquest sabrà en tot moment que cal fer i que cal decidir segons la llei.

Però el cristianisme ho canvia tot. El cristianisme és la religió de la llibertat. No tenim altra llei que la de l'amor i això ens porta a un estat de llibertat i al mateix temps d'angoixa, perquè aquesta llibertat ens comporta la responsabilitat de fer i decidir. L'afirmació de Sant Agustí d'Hipona "estima i fes el que vulguis" ens està dient que en el camí de la llibertat sempre ens ha de guiar l'amor.

Emmanuel Kant va afirmar que "l'home és un animal que necessita un amo". Amb aquesta afirmació, Kant no volia dir que a l'home se li hagi d'imposar conductes a través d'una autoritat, sinó que el que volia senyalar Kant és que l'home necessita algú que el mani per poder defugir el problema de la llibertat i la responsabilitat. És el gran problema de la por a la llibertat que ens angossa. Perquè la llibertat significa decidir i per decidir cal tenir criteri i per tenir criteri cal reflexió i coneixement.

El cristianisme és la religió en la qual cadascú dels creients té el seu propi criteri. El sisè manament és molt clar i taxatiu, "No matis". Un manament expressat d'aquesta manera cal complir-lo sempre? O potser hi ha situacions que justificarien l'acte de matar una persona? Dietrich Bonhoeffer va ser arrestat pels nazis per una suposada participació en un atemptat contra Hitler. ¿Bonhoeffer, un pastor i teòleg protestant, estava d'acord amb l'assassinat de Hitler? Hi ha situacions que podrien justificar un assassinat com a mal menor? És èticament acceptable l'assassinat de personatges com Hitler per evitar assassinats d'innocents? Aquest debat necessita reflexió i no val, com diria Kant, amagar-se sota la llei de Moisès.

En el congrés dels diputats d'Espanya s'està discutint la llei d'Eutanàsia que està provocant

un debat entre les forces d'esquerra més properes a l'agnosticisme i a l'ateisme i les forces de dretes més properes a les tesis de l'església catòlica. Actualment a Espanya, en l'eutanàsia hi concorren dos actors imprescindibles. Per un costat hi ha una persona malalta que està totalment impossibilitada per actuar per ella mateixa. La seva situació és que no es pot valdre per si sola. És una persona que s'ha trobat en aquesta situació per culpa d'un accident que l'ha deixat tetraplègic sense cap possibilitat de guarició, sense altre futur que el de veure sempre el mateix paisatge a través de la mateixa finestra. És el cas de Ramón Sampredo que Alejandro Amenábar va plasmar en la pel·lícula Mar Adentro. Altres casos són malalties degeneratives que acaben a poc a poc amb l'autonomia de la persona fins que un dia ja no poden fer res més que estar assegudes en una cadira esperant que algú les mogui. I passen els dies fins que s'adonen que el que viuen ja no és vida. Hi ha molts tipus de casos de dolor, de minusvalideses, de sofriments intents on es palpa que la vida que viuen ja no és vida.

Tret de persones amb trastorns psíquics greus, tothom s'aferra a la vida fins a l'últim segon. Però quan la vida només és dolor i sofriment sense esperança, aquesta vida es converteix en una presó que no val la pena ser viscuda.

En l'eutanàsia hi ha l'altre actor que és la persona que ha d'ajudar a proporcionar tots els elements necessaris perquè la persona malalta pugui morir.

Aquestes persones que no tenen altre futur que un dia la mort s'apiadi d'elles o que una persona les ajudi a morir, ¿a qui creieu que acudirán perquè les ajudin a morir? No serà a un conegut, o un veí o un desconegut. Buscaran entre el seu cercle més íntim algú que tingui la força emocional per fer-ho. Assistir a una persona estimada que vol morir no ha de ser fàcil, ha de ser un xoc emocional colossal que l'acompanyarà la resta de la seva vida. Preparar el beuratge que ha de posar fi a la vida, acostar-li als llavis, acomiadar-se d'ella per no tornar a veure-la mai més és un acte de compassió, d'empatia, de generositat i d'amor extraordinari.

I jo em pregunto, un acte d'amor tan gran és cristianament reprovable?

Hi ha encíclics de l'església catòlica que donen els seus arguments del perquè l'eutanàsia no és acceptable cristianament i és totalment reprovable i com a tal l'església catòlica la prohibeix considerant-la un pecat perquè la vida és un do de Déu i només Déu té dret a donar-la i a treure-la.

És veritat que aquesta societat defuig cada cop més el dolor i intenta evitar-lo tant com pot. Però el dolor té una part positiva que ens ensenya a posar en perspectiva la vida i la nostra escala de valors, però aquest dolor podrà se positiu sempre que hi hagi esperança. M'indigno quan sento dir que cal patir el dolor perquè aquest dolor ens identifica amb la creu de Crist. A mi la creu de Crist m'identifica amb la vida.

Hi ha arguments a favor i en contra de l'eutanàsia i tots ells són respectables, però el que no podem acceptar és que una llei s'articuli en funció de criteris religiosos, les lleis s'han d'articular en funció de criteris ètics, altrament podria imposar-se unes lleis que permetrien apedregar prostitutes, homosexuals i altres actituds. O més encara, si Els Testonins de Jehovà tinguessin prou força política, ¿podrien imposar a tota la població la prohibició de transfusions sanguínies?

Per tant trobo fora de lloc que autoritats religioses s'erigeixin com a representants del cristianisme i decideixin per tothom si la llei d'eutanàsia és cristianament acceptable o no. És molt fàcil pontificar des d'un púlpit si l'eutanàsia és o no un pecat. Però qui som nosaltres per dir-li a una persona que està patint, que viu una vida que ja no és vida i que ja no li queda cap esperança per dir-li que no té dret a morir dignament?

No, no estic defensant l'eutanàsia, el que defenso el dret que té cadascú de nosaltres de poder decidir que vol fer amb la seva vida i confrontar-ho amb el que pensa o amb el que li diu Déu, defenso el dret a la llibertat, a la llibertat de consciència i de pensament

L'eutanàsia és una situació molt dura que requereix el màxim respecte per part de tots nosaltres, i no som ningú per condemnar a ningú que ha assistit a una persona a morir. I si mai us trobeu en una situació similar, Déu no ho vulgui, no penseu si l'església ho condemna. Actueu en la llibertat que Jesucrist ens ha donat i deixeu-vos portar per l'amor, perquè aquest us donarà el criteri i la llibertat necessaris per afrontar la situació. No convertim el cristianisme de l'amor i la llibertat en el cristianisme de la llei i del pecat.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació amb l'escalf de la comunitat.

AGENDA

- Cada dijous, a les 19h, tenim l'estudi bíblic sobre el llibre de l'Apocalipsi.
- El dissabte 14 de març, tindrà lloc l'assemblea de la EEC. Serà a l'església del Clot, de 10-18h. La ponència estarà a càrrec de la nostra pastora, amb el títol "Busqueu primer el Regne de Déu i la seva justícia".
- El proper consell de l'església el realitzarem el diumenge 15 de març, a les 8:30h.
- El dissabte 21 de març, celebrarem el 50è aniversari de la Residència d'avis Bet-San. Ho farem amb un culte d'acció de gràcies, serà a les 19h al temple de la nostra església.
- El divendres 27 de març, es celebrarà una reunió de pregària pels malalts de les comunitats de la EEC. Serà a l'església de Betel-Sant Pau (carrer d'Aragó 51) a partir de les 19h.
- Subscripció Protestantes. Ja podeu renovar les vostres subscripcions a la revista de la IEE. Com l'any passat el cost és de 16,50 € per tres números/any. Podeu fer una transferència bancari al número de compte: IBAN ES36 2100 3082 9222 0025 4020.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana els nostres amics del "Chiringuito" han tornat a omplir la seva nevera amb formatge i margarina i les prestatgeries de la dutxa amb roba interior per poder donar als que la necessiten. Però la necessitat no afluixa!!!! Ens demanen amb certa urgència tubs de pasta de dents petits,maquinetes d'afaitar,xampú,mel i llaunes petites de tonyina i/o sardines....Us hem de donar les gràcies a tots i a totes perquè les aportacions no fallen i de moment hem pogut comprar petites urgències que tenen sovint.....però també us he de dir que ara mateix hi ha pocs fons per fer front a altres que paguem entre tots, com son el formatge, la margarina etc....només ho dic perquè ho sapigüeu, esta clar que fem el que podem, però heu de saber com van les coses. Repeteixo, moltes gràcies a tots/es sobretot des de l'equip del"Chiringuito".